02/12/2023

Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας: Ο Θεός φανέρωσε τον Άγιο Πορφύριο

/ Ενορίες

Ακολουθώντας ο Άγιος την δύσκολη ασκητική ζωή, έγινε δοχείο της χάριτος του Χριστού και ο Θεός τον φανέρωσε στον κόσμο και η Εκκλησία τον αναγνώρισε ως Άγιο. Αυτή είναι η σωστή τακτική και πρακτική της Ορθοδοξίας.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Παρασκευή 1 Δεκεμβρίου (Αββακούμ προφήτου, Θεοφίλου οσίου, Μυρόπης μάρτυρος, Πορφυρίου οσίου του Καυσοκαλυβίτου), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει

…».

Ο π. Διονύσιος επικέντρωσε το κήρυγμα του, στο πρόσωπου του αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, την μνήμη του οποίου εορτάζει σήμερα η Εκκλησία. Και ξεκίνησε την ομιλία του, δίνοντας απάντηση στο ερώτημα, τι είχε ο άγιος στη ζωή του που δεν έχουμε εμείς, γι’ αυτό και τον τιμά η Εκκλησία.

Ο άγιος Πορφύριος, είπε καταρχήν, είχε χρόνο να ακούει, να αφουγκράζεται, να δέχεται, να επικοινωνεί, να συνομιλεί, να συμβουλεύει, να νιώθει και να κατανοεί τους άλλους ανθρώπους. Πλήθη ανθρώπων πήγαιναν σε όλα τα μέρη από τα οποία πέρασε και έτρεχαν να τον συναντήσουν και για όλους είχε χρόνο.

Εμείς, από την άλλη, δεν έχουμε χρόνο για κανέναν, ούτε για να κοιτάξουμε και να καθαρίσουμε τον εαυτό μας, αλλά και δεν έχουμε χρόνο να αγαπήσουμε, να έρθουμε σε επαφή με άλλους ανθρώπους, να ασχοληθούμε με τα προβλήματα τους,

να σκύψουμε με κατανόηση και στοργή, όπως έκανε ο άγιος.

«Για όλους είχε χρόνο ο άγιος και ατελείωτες ώρες εξομολογούσε τα πλήθη των ανθρώπων, συμβούλευε και έλεγε όλα εκείνα τα πνευματικά με τα οποία πολλοί άνθρωποι σώθηκαν και αναγνώρισαν στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού τον αληθινό Θεό, γι' αυτό βάδισαν στα ίχνη Του.»

Το δεύτερο που είχε ο άγιος και δεν το έχουμε εμείς, ήταν η μεγάλη ταπείνωση. Και κυρίως, είχε μεγάλη αγάπη για τον Τριαδικό Θεό και αυτή η αγάπη του τον έκανε να αγαπάει σωστά και τους ανθρώπους.

Και ο άγιος πολλές φορές «διελογίζετο εν εαυτώ, συνέχισε ο π. Διονύσιος». Οι λογισμοί οδηγούν στην αμαρτία, είπε, αλλά οδηγούν και στην αγιότητα. Ο άνθρωπος που έχει λογισμούς πονηρούς και νοσηρούς πηγαίνει στα χέρια του διαβόλου, ενώ εκείνος που έχει θεοειδείς λογισμούς οδηγείται στην αγιότητα.

Ο άγιος τέτοιους θεοειδείς λογισμούς είχε για κάθε περίπτωση και για κάθε άνθρωπο. Είχε για όλους αγαθό λογισμό, γι' αυτό δε έκρινε, δεν κατέκρινε, δεν δημιουργούσε προβλήματα, παρά δεχόταν με αγώνα, με προσευχή, με ελεημοσύνη, με δάκρυα, με πένθος για τις αμαρτίες του, με κόπο και μόχθο για την εύκλεια της Μονής που ίδρυσε.

Ακολουθώντας ο άγιος την δύσκολη ασκητική ζωή, έγινε δοχείο της χάριτος του Χριστού και ο Θεός τον φανέρωσε στον κόσμο και η Εκκλησία τον αναγνώρισε ως άγιο. Αυτή είναι η σωστή τακτική και πρακτική της Ορθοδοξίας.

Ενώ οι αιρετικοί αγιοποιούν, η Ορθοδοξία έχει αναγνώριση του αγίου. Ο Θεός, όπως τόνισε ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο π. Διονύσιος, φανερώνει τον άγιο δια σημείων, δια θαυμάτων, δια μυροβλυσιών, δια χαρίτων που γίνονται μέσα στον κόσμο από τον άγιο και αφού, περνώντας χρόνια, μέσα στη συνείδηση του λαού συνεχίζει να είναι άγιος και να επιτελούνται θαύματα, τότε έρχεται η Εκκλησία με σοβαρότητα και σύνεση, τον αναγνωρίζει και τον αγιοκατατάσσει.

«Ο Θεός τον φανέρωσε, όπως και τους συγχρόνους αγίους που αναγνωρίσαμε. Οι άγιοι μας, με πρωτοστάτη τον άγιο Πορφύριο, ήταν απαρέγκλιτοι θεματοφύλακες των ορθοδόξων δογμάτων και της πατροπαραδότου πίστεως, γι' αυτό και τους φανέρωσε ο Θεός στον κόσμο, τους αναγνώρισε ο λαός και τους αναγνώρισε και η Εκκλησία.»